

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. szeptember 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos személy hivatali eljárása során hivatali kötelessége megszegésével elkövetett bűnpártolás büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. május 2. napján kihirdetett Kb.I.7/2016/11. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. május 2. napján kihirdetett Kb.I.7/2016/11. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő, hivatalos személy hivatali eljárása során hivatali kötelessége megszegésével elkövetett bűnpártolás büntetében, ezért 100 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be eltérő jogi minősítés megállapítása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlott bűnösségét a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő bűncselekményben állapítsa meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.444/2017/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés c./ pontja alapján iratellenes, mert a katonai tanács azt rögzítette a történeti tényállásban, hogy: „**vádlott** ezután az utazási igazolványt úgy nyújtotta vissza, hogy az utas ki tudta venni a kezéből, aki azután az utalványt összetépte és a helyszínről eltávozott.” A 2016. november 29-ei tárgyalási jegyzőkönyv azonban a 3. oldal első bekezdésében azt rögzíti, hogy ezzel a körülménnyel kapcsolatban a vádlott úgy nyilatkozott, hogy az iratot „ezért visszaadta”. Nem tisztázta azonban a katonai tanács, hogy kinek került visszaadásra a hamis magánokirat. **tanú1** és **tanú2** tanúk azonban egyértelműen nyilatkoztak arra, hogy a vádlott nem a jegyvizsgálónak, hanem az utasnak adta vissza az iratot. Ennek alapján tehát a történeti tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel annyiban kell helyesbíteni, hogy: „A vádlott az utalványt az utasnak adta vissza.” Ebből következően **vádlott** egyértelműen a büntetőeljárás sikerének megghiúsítására törekedett. A hamisított igazolást tehát a felhasználónak adta vissza, és az eseményről jelentést sem készített. Erre

figyelemmel a másodfokú ügyészség indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlott bűnösségét a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő hivatalos személy által hivatali eljárása során hivatali kötelessége megszegésével elkövetett bűnpártolás büntetében állapítsa meg. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette, hogy a törvényszék indokolása meggyőző volt, és nem ért egyet sem az ügyészi fellebbezésben, sem a másodfokú ügyészi átiratban kifejtett jogi állásponttal. Utalt arra, hogy nincs helye az elsőfokú ítéletben írt tényállás megváltoztatásának. A Győri Törvényszék az általa lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, amit a megismert bizonyítékokból következően egyáltalán megállapítható volt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a bűncselekmény elkövetését, vitatta, hogy segítséget nyújtott volna a számára ismeretlen utasnak, illetve védekezést terjesztett elő, mely szerint a vasutas felé visszanyújtott utazási igazolást a vele azonos távolságra álló igazolás alá vont utas kikapta a kezéből. Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Az utazási igazolás visszaadásának körülményeit illetően a tárgyaláson kihallgatott MÁV alkalmazottak a történeteket a vádlotti vallomástól eltérően adták elő. Nem tévedett azonban a katonai tanács, amikor ezen tényállási rész tekintetében - ugyancsak mérlegelési jogkörében - a vádlott vallomását fogadta el. Vallomását alátámasztotta az intézkedésnél jelenlévő másik rendőrjárőr vallomása. Ezen túlmenően megállapítható, hogy a vádlott ezen körülmény tekintetében mind a tárgyaláson, mind a gyanúsított kihallgatása során, mind pedig mindkét szembesítése alkalmával egyezően adta elő a történeteket. Emiatt a másodfokú bíróság a történeti tényállás módosítására nem látott lehetőséget.

Észlelte azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott személyi körülményei körében nem rögzítette a jövedelmét. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a rendelkezésre álló iratokra figyelemmel a személyi körülményeket annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott havi 190.000 forint átlagilletménnyel rendelkezik.” Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által ekként kiegészített tényállás már megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírlata alapjául elfogadta.

A katonai ügyésznek a jogi minősítés megváltoztatására irányuló fellebbezése nem alapos.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő hivatalos személy hivatali eljárása során hivatali kötelessége

megszegésével elkövetett bűnpártolás büntetében megállapította. A Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya a vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő bűnpártolás büntetével vádolta. A másodfokú bíróság azonban mindenben osztotta az elsőfokú ítélet 7. oldalán kifejtett jogi értékelő tevékenységet. Helytállóan hivatkozott ugyanakkor a törvényszék katonai tanácsa a Kúria BH.2015.213. eseti döntésében kifejtett jogi álláspontra. A hivatkozott jogesetben a Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő hivatali bűnpártolás büntette került megállapításra, mellyel kapcsolatban a Kúria kifejtette, hogy a kövezetes ítélkezési gyakorlat szerint a bűnpártolás ezen a./ pont szerinti minősített esetét valósítja meg a hivatalos személy, ha az eljárása során tudomására jutott bűncselekményt nem jelenti fel. Mivel a tényállás nem került módosításra, ezért a katonai ügyésznek az eltérő jogi minősítés megállapítására irányuló fellebbezése, valamint a fellebbviteli főügyészségnek az erre irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlott hosszú időn át eredményesen teljesített szolgálatára, ténybeli beismerésére, kiskorú gyermeke tartására figyelemmel lehetőséget látott az adott bűncselekmény büntetésére rendelt szabadságvesztés büntetés helyett, enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. Tévedett azonban, amikor a Btk. 82. § (2) bekezdés a./ pontjára és (3) bekezdésére hivatkozott, mert a rendelkező részben írt büntetés kiszabására a Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pontja és (3) bekezdése ad lehetőséget, ezért azt a másodfokú bíróság ilyen értelemben helyesbítette. Az elsőfokú katonai tanács által kiszabott pénzbüntetés összességében megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokat.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletőrtábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. szeptember 15.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2017. szeptember 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke